

Реферат на тему: "Степан Пушик"

Степан Пушик

Реферат на тему:

Степан Пушик

Степан Григорович Пушин народився 26 січня 1944 року в с. Вікторіві, Галицького району, Івано-Франківської області в селянській родині. Середню освіту здобув у Вікторівській, Комарівській та Косівській середніх школах, спеціальну — в Тлумацькому сільськогосподарському технікумі та Літературному інституті в Москві. Навчається в докторантурі.

Трудову й творчу діяльність почав з п'ятнадцяти років. Працював рахівником і плановиком — економістом в колгоспах Косівського та Верховинського районів Івано-Франківської області. Служив у армії — після на журналістській роботі. був головою клубу творчої інтелігенції, керівником літстудії, асистентом, старшим викладачем, доцентом Київського та Прикарпатського університетів. Степан Пушик обирався Народним депутатом України (1940 — 1994 рр.). Належав до Народної Ради та Демблоку, голосував за суверенітет та Акт про проголошення незалежної України. У Верховній Раді був членом Комісії культури й духовного відродження, а також — головою підкомісії парламенту.

Степан Пушик — член Співки письменників України, українського ПЕН-клубу, Ради Співки письменників, Президії Фонду культури, Головної Ради Всеукраїнського Товариства пам'яток історії та культури. Був головою оргкомітету по створенню обласного Товариства української мови імені Т. Г. Шевченка, яке очолював. * Член редколегії часописів "Дзвін", "Березіль", лауреат Державної премії (імені і. Г. Шевченка в галузі літератури, також премій імені М. Ірчана, О. Копиленка, ряду літературно-мистецьких конкурсів.

Поет, прозаїк, фольклорист, публіцист, літературознавець. Кандидат філологічних наук, доцент Прикарпатського університету у Імені Василя Стефаника.

Автор поетичних збірок "Молоді громи", "Золотий Тік", "Писаний камінь". "Задума гір" "Голивиця", "Луни", "Галич", "Заплаканий промінь", книжки вибраних віршів, поем і пісень "Храмомом". Для дітей випустив збірки "Маленьке шпаченя", "Золотий човник".

Десятки ліричних творів Степана Пушика стали піснями, їх поклали на музику композитори А. Кос-Анатольський, В. Івасюк, О. Білаш, А. Пашкевич, Б. Шиптур, Б. Юрків, Б. Буєвський та інші. Окремим виданням вийшла збірка пісень, буклети "Співають гори", "Любисток", "Над горою місяць повен", "Козак гуляє", аудіо і грамзаписи.

Степан Пушик також автор романів, повістей, оповідань, нарисів, есе, літературознавчих розвідок, розвідок з міфології, історії, краєзнавства. Окремими книжками побачили світ "Страж-гора", "Галицька брама", "Ключ-зілля", "Перо Золотого птаха", "Дараби пливуть у легенду". "Івано-Франківщина", "Землі нев'януча краса.

Івано-Франківщина". Цей перелік буде не повний, якщо не додати збірок зібраних і упорядкованих казок, легенд, переказів, приповідок, тостів. а саме: "Казки Підгір'я", "Золота вежа", "Срібні воли", "Українські тости" та багатьох книжок виданих у співавторстві.

У співавторстві із В. Смоляком С. Пушик створив п'єсу за новелами Василя Стефаника "Земле моя", яка з успіхом йшла на сцені [Івано-Франківського обласного музично-драматичного театру імені Івана Франка та нову редакцію "Заплакані вікна" до 125-річчя письменника, прем'єра якої відбулася 4 травня 1996 року.

Цінним здобутком митця, як також перекладача є його переклад, реконструкція та розшифрування багатьох темних місць "Слова о полку Ігоревім". Стаття про Степана Пушика та посилання на наукові дослідження ввійшли до п'ятитомної "Енциклопедії Слова о полку...":, виданої в Санкт-Петербурзі 1995 року під редакцією Д. Лихачева.

Поет брав участь у створенні телесеріалів "Тарасові шляхи". Карпатське літа", "Живе джерело". Він упорядкував і видав посмертні твори поетеси Ольги Стрілець.

Побував у багатьох країнах світу.

Твори Степана Пушика перекладені на російську (три книжки прози й поезії), китайську, румунську, молдавську, білоруську, литовську. киргизьку, башкирську, словацьку, непальську та інші мови.